

Opinie

Onhaalbare regels sturen boer de bietenbrug op

Al jaren stoor ik mij als agrariër en voorzitter van Agrarisch Vastgoed van VBO Makelaar aan de vele wetten en regels.

Jouke Havinga is voorzitter sectie Agrarisch Vastgoed bij brancheorganisatie VBO Makelaar en agrariër.

Nog maar 5 à 10 procent van de boeren vindt zijn weg in de regelbrij. Hierdoor kan de Nederlandse boer het nauwelijks of niet meer rooien. Het Rijk vergooit zo de mondiale koppositie van de agrarische sector. De overheid zadelt de boer op met wetten, waarbij de kloof tussen theorie en praktijk enorm is. Wetten treden vaak met terugwerkende kracht in werking. De bedrijfsvoering is hier niet op aan te passen. Ook de samenhang is soms zoek. De boer anticipeert op de ene wet, maar moet die weer terugdraaien voor de andere. De grondgebondenheid in de Melkveewet is nog niet verwerkt of er is de uitwerking van de fosfaatrechten. Al in 2008 kwam de aankondiging dat het melkquotum in 2015 zou worden opgeheven. De ondernemende boer gebruikt die zeven jaar om stevig te investeren; zijn veestapel te vergroten, bestaande stallen uit te breiden of extra landbouwgrond te kopen. 1 april 2015 werd het melkquotum afgeschaft, tijd om de hoge investeringen terug te verdienen. Maar nog geen drie maanden later kondigt toenmalig staatssecretaris Dijkzema aan dat er begrenzend maatregelen worden gesteld aan de productie via fosfaatrechten.

Grondgebondenheid in de Melkveewet van 2015. Ook na de recente uitspraken van staatssecretaris Van Dam blijft de onduidelijkheid groot. Moet de boer met een uitgebreide veestapel, grote nieuwe stallen maar relatief weinig land om het mestoverschot uit te rijden, de veestapel alsnog inperken? En wat moet de boer die de investering in stal en grond ziet verdampen? De boel leeg laten?

Een boer moet net als elke ondernemer kunnen plannen en vooruitzien. Maar dan moet het speelveld tussentijds – of met terugwerkende kracht – niet drastisch worden gewijzigd. De kloof tussen theorie en praktijk is te groot. In Den Haag en Brussel realiseert men zich onvoldoende dat er vergunningen en financiering moeten worden aangevraagd, zaden worden besteld en land worden bewerkt. Regeren is vooruitzien. Dat geldt niet alleen voor politici, maar ook voor boeren. De hoeveelheid wetten, de praktische onuitvoerbaarheid en de hoeveelheid betrokken instanties zorgen voor onduidelijkheid en een enorme administratieve last. Voor elke wet is een ander borgings- en toetsings-systeem die de boer weer aan een andere instantie moet voorleggen. De boer zit zo langzamerhand meer achter het bureau dan op de trekker. Ik zie met pijn in mijn hart hoe de Nederlandse koppositie van de agrarische sector door de enorme regelbrij afkalft. Bundel alle (nieuwe) wet- en regelgeving in één Wet Agrarische Sector (WAS). In de energiesector gebeurt dit met de wetgeving Stroom, dus waarom niet voor de boeren? Eén allesomvattende wet geeft duidelijkheid, rust en een aanzienlijke reductie van de administratieve lastendruk en het aantal betrokken instanties. De boer kan weer boeren en Nederland behoudt zijn agrarische koppositie.

GEEF UW OPINIE!

Wilt u reageren op een artikel of heeft u zelf een interessante opinie? Laat het ons weten.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden stukken in te korten, redigeren en te weigeren.

Stuur een e-mail naar opinie@agrio.nl of bel naar (0314) 62 64 38

Redactiecommentaar **Referendumdemocratie**

Weinig mensen hadden verwacht dat het ooit zou gebeuren. Gert-Jan Oplaat, voormalig Tweede-Kamerlid (VVD) en nu voorzitter van Nepluvi, eensgezind samen met Marijane Thieme en Wakker Dier in het stermokje. Toch was het zo, twee weken geleden, gezamenlijk stemden ze hartstochtelijk 'Nee!' in het Oekraïnerferendum. Zo wilden ze voorkomen dat Oekraïense plofkippen en kooieieren ons land zouden binnenkomen. Een op de drie Nederlanders heeft gestemd en daarmee is het opkomstpercentage gehaald. Referenda zijn nu een feit in de Nederlandse politiek. Een dag na de uitslag werd al gesproken over referenda over TTIP, over de euro, enzovoort. De vraag is of de Nederlandse landbouw daarmee gediend is. Kiezers hebben zich meer laten leiden door emotie dan door kennis van zaken - het referendum ging bijvoorbeeld niet over kooieieren en plofkippen. Het afsluiten van handelsverdragen is de bevoegdheid van de EU, daarover heeft Nederland niets te ratificeren. Een overvloed aan emotie

en een gebrek aan kennis is nu een typisch kenmerk van de discussies in ons land over de landbouw. Dat belooft wat voor toekomstige referenda over onze sector - en die komen er. Denk aan het nieuwe GLB of aan nieuwe Europese milieuwetgeving. De Nederlandse bevolking vindt het zielig dat kalveren bij de koe worden weggehaald. Of vindt landbouw een gevaar voor volksgezondheid en het milieu. Of dat er überhaupt te veel geld naar de landbouw gaat. Die emoties gaan een hoofdrol spelen. Eén illegaal geschoten filmpje van Varkens in Nood heeft dan meer effect dan tien argumenten door landbouwvoormannen. De vraag is of we dat willen. Twee weken geleden had u daarover uw mening kunnen geven - door thuis te blijven en niet te gaan stemmen.

Door redacteur Wim van Gruisen